

TURISME

Cultura i turisme a l'Ebre

Des de fa molts anys, les nostres terres, quan arriba l'estiu, i amb ell, la temporada turística, s'afanyen a posar al descobert els valors del territori, amb cultura, tradicions, i tot allò que pugui complaure els nostres visitants i fer que la seva estada sigui al màxim de digna i profitosa possible. Després d'un any de pandèmia en què les nostres meravelles han estat pràcticament adormides, aquest any es presenta, de moment, positiu en tots els aspectes. Els nostres pobles i ciutats comencen a exhibir i a mostrar les característiques més variades i apreciades, posant en valor les seves particularitats. El cert és que la pandèmia ha posat al descobert algunes carències -ho tenim tot-, però s'ha de posar una nova mirada de cara al turisme del futur.

La covid ha fet obrir els ulls als nostres empresaris i a nosaltres ma-

teixos. D'aquesta forma, el turisme rural ha sigut el gran beneficiat en detriment dels que busquen zones marítimes. Molta gent ha preferit visitar l'interior, on hi ha més tranquil·litat i el turisme és més sostenible i no hi ha la massificació d'algunes parts del litoral. Això sembla ser que ha estat a nivell europeu, tal com asseguren els agents turístics, però la costa ebreca pràcticament mai ha estat massificada, i puc parlar del meu poble, la Ràpita, on el turisme és familiar i molt tranquil. La covid també ha fet a molts empresaris reconvertir un sector que ja fa decenni que alberga un turisme que busca el sol i la platja i que implica la millora de les platges; a la costa ebreca és innecessari per la quantitat de banderes blaves, sinònim de qualitat, que atorga la Generalitat tots els anys.

A mi em sembla que el turisme de

sol i platja sempre existirà, mentre es mantingui una perfecta sintonia entre tot l'entorn de la natura. Els nostres visitants que arriben de l'Europa nòrdica és normal que insistixin en un turisme d'aquestes característiques vista la climatologia dels seus països. Sí que és veritat, que el sol i la platja ha d'anar acompanyat de la recuperació dels espais naturals i l'estudi que no siguin solament els quatre mesos estiuencs i que aquesta temporalitat es transformi en visites durant tot l'any oferint nous al·licients, i és aquí on entren en joc altres elements que conformen la nostra singularitat.

El turisme cultural busca participar del nostre patrimoni, paisatgístic i ambiental, posant també en valor la nostra història. Ja fa alguns anys vaig proposar a un important polític rapitenc una ruta literària

que inclogués les quatre comarques a través dels seus millors homes, sent les localitats de naixença l'epicentre per, a partir d'aquí, fomentar les ciutats properes per distribuir aquesta riquesa literària. La idea era aquesta: Sebastià Juan Arbó (la Ràpita, Montsià), Gerard Vergés (Tortosa, Baix Ebre), Joan Baptista Manyà (Gandesa, Terra Alta) i Artur Bladé (Benissanet, la Ribera d'Ebre). Les quatre comarques representades, amb les zones d'influència de les quals van participar els seus autors: Amposta, Alcanar, Roquetes, Móra d'Ebre, Horta de Sant Joan, Corbera... i també de les personalitats que ens han visitat i han deixat la seva petjada: Picasso, Joan Peruchó, Josep Pla, Baltasar Porcel i Ernest Hemingway, entre altres. És destacable que l'Ajuntament de Tortosa hagi dedicat el nom d'un carrer a Hemingway i

Eduard Sánchez
cronista cultural

hagi fet una ruta literària de l'escriptor nord-americà. En canvi, a la Ràpita, a la qual Hemingway va dedicar els seus millors contes (*El vell del pont*), ha passat completament desapercbut. Amb detalls com aquest, de vegades, és on es veu la sensibilitat cultural d'alguns polítics.

En tot cas, a les Terres de l'Ebre ho tenim tot: cultura, paisatge, gastronomia, arquitectura, museus, nàutica, història... , aboquen a un turisme àvid de descobrir i visitar un territori que continua beneït per la mà de l'home.